

நற்காடை.

அவர்நிமித்தம்.

கோடுக்கிறதைப்பற்றி என்னுடைய புதிய எண்ணங்கள் எப்படி வந்ததேன்று கேட்கிறீர். நல்லது நான் சோல்லுவேன்.

இந்தமாரிக்கு முந்திய மாரியில், நாங்கள் எல்லாரும் நித்திரையாயிருந்த கடிச்சாமத்திலே, எங்களுடைய வீடு தீயினால் ஏரிந்தது. அயவிலிருந்த ஒரு ஏழைமலூ ஷனே முதல் முதல் அந்த கெருப்புச்சுவாலையைக் கண்டு, கூக்குரவிட்டுக்கொண்டு வீட்டுக்கோடிவங்கு, சதவை உடைந்து, உள்ளே புகுந்தான். வீடு முழுவ தும் புகைக்காடாயிருந்தது. நாங்கள் தீத்திரைபண்ணி கூகொண்டிருந்த மேல்வீட்டுக்கு ஏறும் படிகளிலும் கெருப்புப் பற்றிக்கொண்டது. நாங்கள் உயிரோடே தப்பிக்கொண்டது ஆச்சரியந்தான். நாங்கள் அறிவு ந்றுத் திக்கு முக்கடைத்தலர்களாய்க் கிடக்கோமாதலால், எங்கன் அயலானுடைய வீரசூரமும் கைரியமுமே கவுலித்து ஏரிந்துகொண்டிருந்த படிகள் வழியாக எங்களை வெளியில் கொண்டுவர்த்துவிட்டது. நாங்கள் தப்பியும் அம்மண்ணுக்கோ மோசம் கேரிட்டது. மெய்யாய் அந்த எழை மழுவுஷன் முச்சுவிட வலாமல் அந்த இடத்திலே தான் இறந்துபோவான் என்று நாங்கள் பயந்திருக்கிறோம். எங்களைக் காக்கும் நோக்கமாய் அவன் கெருப்புக்குச் சமீபத்தில் சென்றபடியினால் அவனுடைய கைகளும் கெஞ்சும் பயங்கரமான வித மாய்க் கரிந்துபோயின. புகையையும் சூடுகொண்ட பரமானுவையும் மிகுதியாய் அவன் கவாசித்துவிட டான். கடைசியாய் எங்கள் குழங்கையைத் தன் கை களில் ஏந்திக்கொண்டு கதவால் ஓடிவந்த உடனே, அவன் தன்னாடிக் கீழே விழுந்துபோனான். அங்கே ந்தில் எனக்கிருந்த மனவருத்தத்தை நான் ஒருநாளும்

மறங்களாட்டேன். அவன் எங்களை இரட்சிந்தும் தானே எங்களுக்காக இறஞ்சுபோகிறவன்போலக் காணப்பட்டான். அவனுக்குகேரிட்ட ஆபத்துக்கன்ட வடிடன் நாங்கள் எங்களுடைய ஆபத்துக்கன் எல்லா வற்றையும் மறந்துவிட்டோம். அவன் விழுத்தவடன், கைவத்தியன் வீட்டுக்கோடி அவனை அழைத்து வந்து காட்டினாது மாத்திரமல்ல, அவனையிக் குருக்கத்தோடு அவன் வீட்டுக்குக் காவிக்கொண்டுபோனேன். சுடுதி யில் அவனுக்கு கேரிட்ட மோசம் கொஞ்சம் மாறின பின்பு, அவன்முன்போல் சுகவாளியாய் வருவதற்கு, அரேகமாதங்களாக அவனை நாங்கள் பராமரிக்கவேண்டுமென்பது நெறிவாயிருந்தது.

அவன் எங்களுக்குச் “செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு” க்கைமாருக நாங்கள் பகில் உதவிசெப்பது நியாய மாயிருந்தது. அவன் நாடோறும் வேலைசெய்து வாங்குக் கூவிபே அவன் சமுசாரத்துக்கு ஆதாவாயிருக்கத்து. நாங்கள் அவனுக்காக என்னெண்ண செய்யவேண்டுமென்று நிர்த்துக்கொள்ள கூடுகோம் வேண்டிய தாயிருந்ததில்லை. அதைப்பற்றி நாங்கள் சொற்பறும் யோசிக்கவுமில்லை. அந்தக் குடும்பம் முழுவகையும் எங்கள் பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொண்டு வேண்டும் என்று பெரியோர்முதல் சிறியோரீரும் எங்கள் வீட்டார்யாவரும் நிர்த்துக்கொண்டோம். எங்கள் சுற்றுத்தாரைப்பார்க்க அவர்கள் எங்களுக்குச் சேர்மானமுன்ன வர்களாய் வந்துவிட்டார்களாகையால் என்ன செய்வோமென்று ஒரு கிமிவுமாகுதல் நாங்கள் சுட்டேகிக்கவில்லை.

என்குமெபத்தாரின் செலவுக்குமாத்திரம் போதுமான வரவுள்ள ஒரு வேலை எனக்கு இருந்தது. வருமானத்துக்குத் தக்கதாக எங்கள் கிடேதெர்களைப்போலத் தாரா எமாகவே நாங்கள் செலவிட்டுவந்தோம். காயம் பட்ட அந்த மலைஷலைடைய மளைவி, யாதொரு கல்லை யுமின்றித் தன் புகுஷலைக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் சரிவரசெய்யும்படி எங்களுடைய ஸ்திரை அனைத்து அவனுக்கு உதவிசெய்து வந்தார்கள். அந்த

மனைவி, புருஷன்பேரில் மிகவும் பட்சருள்ளவளாயிருந்தபடியினால் அவனைப் போலும் மின்னெழுகுவரும் அவனுக்கு உதவிசெய்யத்தக்கதாயிருந்ததில்லை. அவன் அவனுடைய கட்டிலின் சமீபத்தில் பொறுமையாயுட் கார்க்கிருந்தபொழுது அவனைக்குறித்து, ஆ! என் புருஷன் தன் சுக்ததைப்பற்றி ஒருபோதும் சினையாமல் மிறகுடைய சுக்ததைப்பற்றி நினைப்பதே அவருக்கு வழக்கம். அப்படிச் செய்வதுதான் எனக்கும் பிரியம் என்றான்.

கோயாளியான அந்த மனுஷனுக்குப் பண உதவி செய்யும்பொருட்டு என் முத்தமகன் லெ மின்னைகளுக்குச் சுக்கிதல்தகை படிப்பிக்க முயன்றான். என்னி ரண்டாம் மகனும் சிறுமின்னைகள் படிக்கும் ஓர் பன்னி க்கூடத்தில் உவாத்தியாயியானான். மற்றப் மின்னைகளும் அந்த மனுஷனுக்கு உதவிசெய்யும் பொருட்டு, எப்படியோ கொஞ்சப்பணக் தேடவேண்டும், உழைக்கவேண்டும் என்று மனக்கொண்டு பிரயாசப்படுவதைக் கண்டது எனக்குப் பிரியமும் வைரியமுமாயிருந்தது. இந்த வீரச் சிறைகிதங்கள் இரட்சிக்கப்பட்ட என் கடைச்சுட்டி மகனுகிய சாளி என்பவன், தனக்கு ஒரே வயசுக்கு இளையவனும் அம்மனுஷனுடைய மின்னைகளில் ஒருவனுமாகிய ஒரு பையனை முற்றுய்ப் பராமரிக்கும்படி கொண்ட ஆஸ்தையைக் கண்டபோது என் ஆண்தக் கண்ணீர்சொரிய வேண்டியிருந்தது. தன்னைப்போலத் தன் சின்னச் சிறைகிதங்கு உடைச்சனும், பாடசாலைப் புள்தகங்களும், வினையாடுப் பொருள்களும் குறைவில்லாமற் கொகிக்கப்பட வேண்டும் என்று சாளி ஆஸ்தைப்பட்டான். தனக்கு இல்லாதிருந்தாலும் அந்தச் சிறு பையனுக்குச் சங்கேதாய்மாய் ஏதொன்றையும் அவன் கொடுத்துவிடுவான். சங்கள் எல்லாரும் இவ்விதமாய்ச் செய்துவக்கோம். எங்களுக்கு கட்டம்வராதபடி இப்மனுஷனுக்கு உதவிசெய்யலாமோ என்றதைக் குறித்து நாங்கள் சற்றும் கல்லைகாள்ளவில்லை. எங்களுக்காகப் பாடுபட்ட அந்த ஏழைமனுஷனுடைய சரீரேதனையை நாங்கள் பங்குபற்றக்கூடாதவர்களாயிருந்தும், என்னென்ன கட்டம்வக்காலும் எங்களை வெறுத்து, ஒயாமல்

அவனுக்கு உதவி செய்துகொண்டிருப்பது எங்கள் யாவருக்கும் மெய்மனத் திருத்திகரமாயிருக்கது. நான் கன் பட்டிருக்கும் கடமைக்கும் பெற்றிருக்கும் உபகாரத்துக்கும் நன்றியறிவுள்ளது, அவன்பட்ட கஷ்டத்தில் நாமும் பங்குபற்றி அனுபவிப்பது அற்பகாரியம் போல் எங்களுக்குத் தோன்றினது.

அப்படிச்செய்வதில் எங்கள் மனதுக்கு வில்லங்கமிருந்ததில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. முதற் சில காட்களிலிருந்த மன ஏழூச்சி தணிக்தபீன்பு, நாங்கள் இப்போ செய்துவருவது எங்கள் கடமைதான் என் னும் உணர்ச்சியை எங்களுடைய மனதில் அழுத்த வது அவசரமாயிருக்கது. நாங்கள் போய்க் குடியிருக்க சிறுவீடு எங்களுக்கு வசதியற்றதாயிருக்கதது. எங்கள் முந்தின செல்விக்கையான நடைகளும் விருப்பங்களும் அடிக்கடி எங்களை அருட்டின. கெடுகாளாக அந்தவகையான சிவியத்தில் நாங்கள் வாடிக்கைப்பட்ட வேந்ததினால் அவைகளை விட்டுவிடுகிறது மிகவும் பிரயாசமாயிருக்கது.

சிறப்பற்றதும் சிலவுடேரண்டதுமான பழக்கமும் ஒன்று எண்ணிடத்திலிருந்தது. புச்சாய் எண்ணிடத்தில் உண்டுபட்ட நின்னையமில்லாதிருக்குமாகில் அப்பழக்கத்தை விட்டுவிடுவது கூடாதாரியமாயிருக்கும். புகையிலைக்குடியாகிய அந்தக் கெட்டபழக்கத்தினால் ஏனக்கு மெத்தச் செலவு பிடித்தது என்று கணக்கிட்டு அறிவிடதேன். அந்தத் துர்ப்பழக்கத்துக்கு இடம் கொடுக்கும் ஒவ்வொருமுறையும் என் கணத்தையும் நிழுந்துவிடுகிறேன் என்று நினைத்தேன். அந்தப்பழக்கம் என்னை மேற்கொண்டுவிட்டது என்று நான் என்னைப் பொராதிருந்தும், நான் அதை விட்டபின்போ அதின்பேரில் எனக்கிருந்த அவர் என்னை வென்றுவிட்கூடியதாயிருந்தது. ஆனாலும் அவனுக்காக வல்லவா அதை விட்டுவிட்டேன் என்னும் வார்த்தை என்னைத்தடுத்து, அந்த ஆசையோடு போராடிச் செய்வகொள்ளப்பண்ணிற்று.

இப்பழக்கத்தைத் தவிர நான் செய்வகொள்ள வேண்டிய பின்ஜூம் ஓர் காரியமிருந்தது. ஒருகான் என்னைக்கெதன் ஒருவன், இரண்டுதிரைபூட்டிய பண்டி

ஒன்றில் ஏறி, என் வீட்டுக்குவர்து. தான் புதிதாய்க் கட்டுவிக்கும் வீட்டைப் பார்க்கும்படி என்னை அழை ததுப்போனான். அதைப்பார்க்க எணக்குச் சுக்கோலக் மாயிருஷ்தது. அதைப்போல் ஓர் வீட்டைக்கட்ட நானும் முன் யோசித்திருஷ்தேன். அவ்வீட்டின் அளவு கன் விசாலமும் அகேகமுமாயிருஷ்தன். வாதாயன்த் தில் நின்று பார்க்குங்காட்கி சிறப்பாயிருஷ்தது. சவுக் கியத்துக்கு வேண்டிய ஏதோன்றும் அந்த வீட்டில் குறைவாயிருஷ்ததில்லை. அந்த வீட்டைக் கண்டவுடன் கேர்த்தியான ஒரு மாளிகையை காண் கட்டவேண் மொன்று முன்கொண்டிருஷ்க ஆசை இப்போது பல மாய் என்மனையில் வந்தது. என்னிடத்திலே இருஷ்த தற்கிணோகம் பழையபடியே இப்போது வந்துவிட்டது. இந்த எண்ணம் வந்ததினால், என்மனதிலே பெரிய சுதாடி கேரிட்டது. ஆயினும் ஒரு சியிலாத்தில் அந்த எண்ணம் பறந்துவிட்டது. என் மனதிலிருஷ்த எண்ணம், நான் வீட்டுக்குத் திரும்பினபோது, ஒரு கனவு போலாயிற்று. வழியில் அரைமணிரேம் அழைச்ச வாய் நின்று, ஐயோ ! என்னது ரோகத்தை யெண்ணி னேண் என்றுசொல்லி என்னை வெறுத்துச்சொன்னிடன். இந்தத் தகாத எண்ணம் என்னைவிட்டு முற்றுப் புதும்படி, உடனே என் மனைவியையும் கூட்டிக் கொண்டு தடுத்த நெருவிற்குப்போய் கேர்த்தியான சிறு வீடு ஒன்றை விலைக்குச் சேட்டு, இரண்டொரு வருஷங்களிலே கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்ப் பணங்களை பெற்றுக்கொண்டு, எங்களை இரட்சித்த அந்த வீரன் கூக்ப்பட்டு நடந்துக் கூடியவ னுணவுடன் அந்த வீட்டின் உறுதி அல்லுக்குக் கொடு கூக்ப்படுப்படி கேட்டு, கொண்டேன். நான் புதியமா ளிகை கட்டவேண்டுமென்று நினைத்த குற்றத்துக்கு இதுவே தெண்டம் என்று தீர்த்துக்கொண்டேன். ஏங்களுடைய சிகேகிதன் உலாவுக்குடியவனுப் பந்த போது, அலுடைய மனதிலே ஏதோ ஒரு சுவலை தீரு க்கிறாக மட்டிட்டோம்.

இந்தப்பட்டணத்தின் ஓர் புறத்திலே அவனுடைய பிரயங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு சின்ன ஒப்புக்காட்ட பள்ளிக்கூடத்துக்கு அவன் ஒரு விசாரணைக்கார

ன் என்ற வெளிவந்தது. துக்பமாயிருந்த காலத்தில் அது குறைந்த போன்றென்று ஏப்படியோ அவன் கேள்விப்பட்டான். ஆனாகயால் எங்கள் குடிம்பத்தைச் சேர்ந்த யாவரும் அதித்த ஓம்வகாவில் அந்தப்பள்ளிக் கூடத்துக்கு உபாத்தியாக்கானானும். இப்படிப்பட்ட ஒலையில் காம் மூன் ஒருக்காலும் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை என்று வெட்கத்தோடு சொல்லுகிறேன். எங்கள் கிடேகிதன் நிமித்தம் நாம் அதில் ஏற்பட்டு எங்கள் மனம் முழுவதையும் அதிலே செலுத்தினாலும். பள்ளிக் கூடம் நயமடைந்து, பின்னொல்களின் தொகை அதிகப் பட்டுக்கொடுக்கிறதென்று நாம் வாரங்தோலும் சொல்லும் சுக்கதி எங்கள் ஏழைச் கிடேகிறதலுக்கு மருந்துபோல் ஆய்வது என்று என்னுமிகிழ்க்கோம். மாரிகாலத்தில் அப்பள்ளிக்கூடத்தில் மார்ஸ அருட்சி உண்டான போது அம்மாலூக்குண்டான மகிழ்ச்சிக்கு எல்லை இல்லை. அது முதல் அலையுக்குச் சுக்கமும் அதிகரித்த தாய்ச்சன்டோம்.

இவ்வருவதம் அம்மாலையுக்காக நாங்கள் கவுலை சொன்னுடைய ஒழுப்பங்கிடத்தினால் காந்திராத சுயம்ளங்க ஞக்கு உண்டுபட்டது. எங்கள் அப்பானாகிவருந்து தன் சீவுறுங்காப் பிரயாரப்படும் அந்த மாலையுடைன் சாங்கள் சேர்மானமுள்ளவர்களானானுமன்றி மூன் ஒரு காலமுமில்லாத கோத்தசையும் ஒருவரில் ஒருவர் வைத் தோம். எங்கள் சீவியத்தில் புதிய உருக்கமும் பொறுமையும் குழப்புக்களை. நாங்கள் எல்லாரும் ஒருமித்து எங்கள் வீட்டுக்கூடல்லாவு ஒறுத்து, அந்த ப்ரதுவியனுக் கேதவிசெய்யப்போனதினால், எங்கள் குடும்பத்தில் மூன் ஒருபோதுமில்லாத ஒருக்கிய சிக்கதையும் அலைதாபமும் உண்டுபட்டதினால் எங்கள் இல்லாழிச்சைக்காலம் அதிச்சந்தோஷகாலமாயிருந்தது. அந்தப்பயங்கரமான சம்பவம் கடந்து இப்போமுக ஒருவருவதமாயிற்று. நாங்கள் மிகவும் சங்தோஷிக்கந்தச்சந்தாக எதைகளுடைய அயல்லைக்குச் சங்கிலியமுண்டுபட்டசினால் அவன் புதுவீட்டுக்குச் சூழபோம் மறுபடியும் தன்வேலையைத் தொடர்ச்சத்தக்காமிருக்கிறது. நேற்று என்வரவு செலவுக்கணக்குஞ்சோ நான் பாந்தபோது, எந்த வருவங்களைப்பார்க்கிறும் இந்த ஒருவும் எங்கள் வருமானம்

அதிகரித்ததெனக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன். இப்
 படி இருக்குமென்று என் காத்திருக்கவேயில்லை. என
 க்கு விசேஷ பணவரவு வராதிருந்தும் என் பழங்கண்
 க்குகளைப்பார்த்தபோது என்கெலவுகளில்காலத்துக்குத்
 தக்கோலமாய் கடஞ்சுகொண்டேன்னன்று தெரிந்தது.
 அவசரமற்றசெலவுகளைச் சுருக்கிக்கொண்டேன். மற்
 றும் தொழிற்காரரால் அதிகமாக மதிக்கப்பட்டேன்.
 கணக்குகளில் நான் மேராசம்போகவில்லை. தேவ அனு
 ச்சிரகம் எங்களுடன் இருந்தது என்று உறுதியாய் எம்
 பிக்கொண்டோம். எங்கள் வீட்டில் நெருப்புப்பற்றி ஒ
 ருவருஷ்டிக்காலம் நேற்றுச்சாய்ந்தரமானதினால் வழக்க
 மான குடும்ப ஆராதனையில் அச்சம்பவந்தைக்குறித்து
 நாங்கள் நினைவுக்கர்த்தோம். அந்த ஸேரம் எங்களுக்கு
 ஒரு இன்பப்ரும் அருமையுமானதேரமாயிருந்தது. எங்
 கள் சிவியத்தில் யோக்கியமான லிலைக்கு நாங்கள் வங்
 திருக்கிழேரும் என்றதைத் தாழ்மையான நன்றியுடன்
 அந்தவேளை உணர்ந்தோம். எங்களிடமிருந்த பழைய
 தற்கொத்தன்மை மஹபடியும் எங்களிற் குடிபகும்
 படி நாங்கள் ஒருவரும் விரும்பினாலில்லை. எங்கள்
 அயலாளின் நிமித்தம் நாங்கள் இவ்வளவு செய்யக்கூ
 டுமாகில் கிரிஸ்துவின் நிமித்தம் நாங்கள் என் பின்னும்
 அதிகமாகச் செய்யக்கூடாது என்ற கிள்கை சிலமாதங்
 களாக எங்கள் மனசிலே மெதுவாக வரவர அதிகரித்தது.
 எங்களுடைய காலைக் குடும்ப ஆராதனையில் யேசு
 வின் பாடுபுதூலைப்பற்றிய வசனங்களை வாசித்தபோது
 எங்கள் அயலான் பட்டபாடுகளைக் கண்ணார்க்கண்ட
 எங்களுக்காக இரட்சகர் எவ்வளவு அதிகமாய்ப் பாடு
 பட்டாரென்ற எண்ணம் உண்பெட்டது. எங்கள் அய
 லாஜுடைய மிகுந்தபொறுமையினாலும் அவன் கிரிகை
 யில் அவனுக்குண்டான மகிழ்ச்சினாலும் எங்களும்
 அதிகமாய் அருட்டப்பட்டோம். எங்களுடைய கே
 சம் தனக்குக்கிடைத்ததையிட்டுத் தாழ்மையாய்ப் பாரா
 ட்டிக்கொண்டதுமாத்திரமல்ல. தனது விஷயத்தினால்
 மீட்சப்பட்ட பொருட்களாய் எங்களை மறித்து மிக
 மகிழ்ந்தான். குனையிலிருந்து எழிக்கப்பட்ட குறுங்கொ

ஷ்விகன் போல நாங்களிருக்கிறோம் என்ற சிக்தை ஆசையோடும் உருக்கத்தோடும் எங்கன் ஆண்டவரா சிய யேசு அண்ணடைக்குப் போகும்படி பலமுறை எங்களை வலினது. சிங்கன் பெரிய விலையினால் சொன்னப் பட்டிரிகன். சிங்கன் உங்களுக்குச் சொந்தமானவர்கள் அல்ல என்னும் திருவாக்குப் பலதாரமும் எங்கன் மனதிலே வந்தது. எங்கள் பழைய காரியங்களைக் குறித்து நாங்கள் சிக்தித்த போது, இனி நாங்கள் எங்களுக்கென்று ஒருபோதும் சிலியாமல், இம்மனுஷனுக்கு ஊழியங்குசெய்ததுபோல எங்கன் ஆண்டவருக்கு ஊழி உஞ்சு செய்வோமென்று உடன்பாடு பண்ணிக்கொண் டோம். வருகிற வருஷத்திலும் அதற்கு அப்பால் வரும் வருஷங்களிலும் கிறிஸ்தவின் கிரியைகளை எங்கள் கிரியைகளாகவும், அவருடைய இருதயத்துக்கு அடுத்த நாரியங்களை எங்கள் இருதயத்துக்கு அடுத்த காரியங்களை எங்கள் இருதயத்துக்கு அடுத்த காரியங்களும் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்றும், இதமுதல் அவருடைய சுப்பயும், அதிலுள்ள எழைகளும், சிறுவர்களும், உலகத்தாரின் இரட்சிப்புமே எங்கள் சிவியகாலத்தில் விசேஷசிக்கையாய் இருக்கவேண்டுமென்றும் தீர்மானம்பண்ணி இரும்.

“அவர் நிமித்தம்.” “அவர் நிமித்தம்.”

என்னும்வார்த்தைகளை என்குமாறத்திகள் பட்டிச்சீலையில் இழைத்து வீட்டின்சுவரிலே நூக்கிவிட்டார்கள். அந்தப் பிரமாணம், எங்கள் இருதயங்களில் வரைக்கிருப்ப வைற்றைக் குறிக்கும் ஓர் சாதனமாய் இருந்தது.

கோடுக்கிறதைப்பற்றி என்னுடைய புதிய எண்ணங்கள் எப்படி வந்ததேன்ற உமது கேள் விக்கு இப்போழுது மறுமொழி கோடுத்திருக்கி நேண்.

முற்றிற்று,